

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
föredraget den 6 oktober 2021¹

Mål C-342/20

A SCPI

**ytterligare deltagare i rättegången:
Veronsaajien oikeudenvaltayksikkö**

(begäran om förhandsavgörande från Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland))

”Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för kapital – Skattelagstiftning –
Inkomstskatt för juridiska personer – Investeringsfond – Skattemässigt transparent enhet –
Hybridssubjekt – Investeringar i fast egendom och/eller fastighetsbolag i en annan medlemsstat –
Mekanism för skattetransparens – Krav på att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund –
Investeringsfonder bildade på associationsrättslig grund omfattas inte – Restriktion –
Jämförbarhet – Motivering – Saknas”

I. Inledning

1. Begäran om förhandsavgörande som har ingetts av Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) avser tolkningen av artiklarna 49 FEUF, 63 FEUF och 65 FEUF.
2. Begäran har framställts i ett mål mellan A SCPI, en investeringsfond med hemvist i Frankrike, och Skatteförvaltningen (Finland). Målet rör ett förhandsavgörande som meddelats av Skatteförvaltningen. I förhandsavgörandet slog Skatteförvaltningen fast att A SCPI inte var skattemässigt transparent för beskattningsåret 2020 och följaktligen var skyldig att betala inkomstskatt i Finland.
3. Skatteförvaltningens förhandsavgörande grundar sig på bestämmelser som nyligen infördes i den finländska skattelagstiftningen, vilka medför en skillnad i behandling mellan investeringsfonder bildade på kontraktsrättslig grund och investeringsfonder bildade på associationsrättslig grund.
4. Investeringsfonder bildade på *kontraktsrättslig* grund anses vara skattemässigt transparenta och är följaktligen undantagna från inkomstskatt. Kontraktsrättsliga fonder utgör inte juridiska personer. Deras funktionssätt regleras i avtalsbestämmelser som har förhandlats fram mellan investerarna.

¹ Originalspråk: franska.

5. Investeringsfonder bildade på *associationsrättslig* grund, såsom A SCPI, anses däremot inte vara skattemässigt transparenta. Följaktligen är de skyldiga att betala inkomstskatt i Finland. Att en fond bildats på "associationsrättslig" grund innebär att det har bildats en enhet vars funktionssätt regleras av en "bolagsordning". Beroende på vilken typ av enhet det är fråga om, kan denna enhet utgöra eller inte utgöra en juridisk person och/eller ha rättslig handlingsförmåga (det vill säga förmåga att företa rättshandlingar eller partsbehörighet).

6. Av de skäl som anges nedan anser jag att den skillnad i behandling som har införts i den finländska skattelagstiftningen, mellan kontraktsrättsliga investeringsfonder och associationsrättsliga investeringsfonder, strider mot den fria rörligheten för kapital som garanteras i artiklarna 63 FEUF och 65 FEUF.

7. I huvudsak anser jag att denna skillnad är godtycklig, eftersom den leder till att investeringsfonder som objektivt sett är jämförbara vad gäller transparens, oavsett om de har bildats på kontraktsrättslig eller associationsrättslig grund, behandlas olika.

II. Finländsk rätt

8. Enligt 3 § 4 mom. i inkomstskattelagen 1535/1992 av den 30 december 1992, i dess lydelse enligt lag 528/2019 (nedan kallad inkomstskattelagen), avses med *samfund* i denna lag bland annat aktiebolag, placeringsfonder och specialplaceringsfonder.

9. Enligt 9 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen är personer som under skatteåret inte har varit bosatta i Finland samt utländska samfund skyldiga att betala skatt på inkomst som har förvärvats där (*begränsad skattskyldighet*).

10. I 10 § i inkomstskattelagen anges flera kategorier av inkomster som anses ha förvärvats i Finland. Till dessa inkomster hör bland annat följande:

- Inkomst av i Finland belägna fastigheter eller av lägenheter som innehas på grundval av aktier i ett finskt bostadsaktiebolag eller annat aktiebolag eller på grundval av medlemskap i ett bostadsandelslag eller något annat andelslag.
- Dividend, överskott från andelslag och annan därmed jämförbar inkomst från ett finskt aktiebolag, andelslag eller annat samfund samt andel i finska sammanslutningars inkomst.
- Vinst som har uppkommit vid överlåtelse av en fastighet som är belägen i Finland eller av aktier eller andelar i ett finskt bostadsaktiebolag eller annat aktiebolag eller andelslag, av vars samtliga tillgångar mera än 50 procent utgörs av en eller flera fastigheter som är belägna i Finland.

11. 20 a § i inkomstskattelagen infördes genom lag 528/2019, vilken trädde i kraft den 1 januari 2020 och är tillämplig från och med beskattningsåret 2020.

12. Enligt 20 a § 1 mom. är en placeringsfond som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i lagen om placeringsfonder (213/2019) eller en avtalsbaserad utländsk öppen placeringsfond som motsvarar den, och som har minst 30 andelsägare, fri från skatt på inkomst.

13. Enligt 20 a § 2 mom. i inkomstskattelagen ska denna skattefrihet tillämpas även på specialplaceringsfonder som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och motsvarande utländska avtalsbaserade specialplaceringsfonder under förutsättning att de är öppna och har minst 30 andelsägare.

14. Enligt 20 a § 4 mom. i inkomstskattelagen är ett villkor för att en specialplaceringsfond enligt 2 kap. 1 § 2 mom. i lag 162/2014 om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller en motsvarande utländsk avtalsbaserad specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper på det sätt som avses i 16 a kap. 4 § i den lagen ska vara fri från skatt att fonden varje år till fondandelsägarna delar ut minst tre fjärdedelar av vinsten för räkenskapsperioden med undantag för icke realiserade värdestegringar.

III. Målet vid den nationella domstolen, tolkningsfrågan och förfarandet vid EU-domstolen

15. A SCPI är en investeringsfond enligt fransk rätt i form av ett bolag med variabelt kapital (*Société civile de placement immobilier à capital variable*) som investerar i fast egendom i Frankrike och inom euroområdet. Investeringsobjekten hyrs ut till näringsidkare. I slutet av år 2017 uppgick investeringsfondens värde till cirka 32 miljoner euro. Bolaget hade investeringar i fyra fasta egendomar i fyra olika länder inom euroområdet. År 2017 hade bolaget 926 andelsägare.

16. A SCPI företräds av bolaget "A" SAS ("A" Asset Management, *Société par actions simplifiée*). I enlighet med lag och bolagsordning fattas alla beslut rörande A SCPI av A, som också förvaltar fonden. A SCPI själv kan inte företa några rättshandlingar och har inte partsbehörighet. Investeringsfonden står även under tillsyn av den franska finansinspektionen (*Autorité des marchés financiers*, AMF) och är en alternativ investeringsfond i den mening som avses i direktiv 2011/61/EU.²

17. För sina andelar får investerarna årligen den avkastning som motsvarar A SCPI:s nettohyresintäkter och övriga finansiella nettointäkter. Bolagsstämman beslutar om utdelning av vinsten. Bolaget ansvarar för sina skulder gentemot tredje man, men investerarna ansvarar i andra hand för bolagets skulder.

18. A SCPI är inte inkomstskattskyldig i Frankrike utan är skattemässigt en transparent enhet. Investerarna är skyldiga att betala skatt på den del av intäkterna som betalas ut till dem i förhållande till deras andelar i bolaget. Investerarna är även skattskyldiga för vinster som de erhåller vid försäljning eller återköp av andelar.

19. A SCPI planerade att i juni 2019 ingå ett köpeavtal gällande aktier i två finländska ömsesidiga fastighetsaktiebolag. Dessa fastighetsaktiebolag äger fast egendom använd för detaljhandel. Om affären genomförs kommer A SCPI att i Finland bedriva uthyrning av fast egendom i fråga om de lokaler som kontrolleras av denna på grundval av aktieinnehav i fastighetsaktiebolaget. Dessutom överväger A SCPI möjligheten att göra ytterligare investeringar i fast egendom i Finland genom förvärv av aktier i andra ömsesidiga fastighetsaktiebolag eller genom direktinvesteringar i fast egendom.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 2011, s. 1).

20. I samband med sina planer på att investera i fast egendom i Finland begärde A SCPI förhandsavgörande hos Skatteförvaltningen för beskattningsåren 2019 och 2020.

21. Beträffande beskattningsåret 2019 fann Skatteförvaltningen att A SCPI var befriad från inkomstskatt i Finland, med tillämpning av de skattebestämmelser som var relevanta före ikraftträdandet av 20 a § i inkomstskattelagen.

22. Vad beträffar beskattningsåret 2020 fann Skatteförvaltningen däremot att A SCPI inte var befriad från inkomstskatt i Finland, med tillämpning av den ovannämnda bestämmelsen.

23. I den del av förhandsavgörandet som avser beskattningsåret 2020, vilken har överklagats av A SCPI, konstaterade Skatteförvaltningen att det framgår av den fondbroschyr som bifogats ansökan att A SCPI är jämförbar med ett finländskt aktiebolag. Fondens vinst utbetalas till andelsägarna endast om bolagsstämman så beslutar. A SCPI är ett investeringsföretag med variabelt kapital, varför företaget inte har den i 20 a § 4 mom. i inkomstskattelagen föreskrivna juridiska formen för en avtalsbaserad specialplaceringsfond.

24. A SCPI har överklagat Skatteförvaltningens förhandsavgörande för beskattningsåret 2020 till Helsingfors förvaltningsdomstol.

25. A SCPI har gjort gällande att 20 a § i inkomstskattelagen strider mot unionsrätten, eftersom endast avtalsbaserade fonder kan anses vara specialplaceringsfonder som är befriade från inkomstskatt. A SCPI är i alla avseenden en aktör som motsvarar en finländsk placeringsfond. Den enda skillnaden är den juridiska formen, i den meningen att A SCPI bildats på associationsrättslig grund, i enlighet med kraven i den franska lagen rörande investeringsfonder, medan placeringsfonder enligt den finländska lagen om placeringsfonder ska vara avtalsbaserade.

26. Den hänskjutande domstolen har redogjort för de skäl som ledde till antagandet av 20 a § i inkomstskattelagen, såsom de framgår av förarbetena.

27. Denna ändring hade, för det första, till syfte att öka rättssäkerheten. I det system som fanns före antagandet av ändringen fanns det formellt sett inte några bestämmelser om skattebehandlingen av utländska investeringsfonder i finländsk rätt, utan skattebehandlingen avgjordes från fall till fall. I avsaknad av en definition av begreppet "placeringsfond" i skattelagstiftningen, var man tvungen att fastställa kriterier för jämförbarhet genom förvaltningspraxis och rättspraxis. Eftersom skattebestämmelsen till sin karaktär är tämligen allmän, kunde detta leda till att utländska fonder lättare jämföras med en finländsk placeringsfond.

28. För det andra har den hänskjutande domstolen framhållit att antagandet av 20 a § i inkomstskattelagen inte medförde någon ändring i beskattningen av investeringsfonder i Finland. Skattebehandlingen av investeringsfonder har alltid bestämts av placeringsinstrumentets juridiska form, och denna bestämmelse har inte medfört någon ändring i det avseendet. De finländska placeringsfonderna och specialplaceringsfonderna är avtalsbaserade enheter. Ändringspropositionen hade till syfte att precisera skattelagstiftningen endast för finländska och utländska fonder som är avtalsbaserade.

29. I synnerhet framgår det av ändringspropositionen att avsikten inte var att utsträcka tillämpningsområdet för undantaget från skattskyldighet till att omfatta andra juridiska former för fondföretag utomlands. I Finland grundar sig beskattningen på placeringsinstrumentets

juridiska form. De finländska placeringsfonderna är avtalsbaserade konstruktioner som inte utgör självständiga juridiska personer utan bildar en förmögenhetsmassa om vars skattefrihet det föreskrivs särskilt. Utländska investeringsfonder kan jämföras med finländska aktiefonder på grundval av deras juridiska form.

30. Den hänskjutande domstolen har vidare påpekat att enligt den tillämpliga finländska lagstiftningen för placeringsfonder kan placeringsfonder endast vara avtalsbaserade.

31. Nämda domstol vill få klarhet i huruvida 20 a § i inkomstskattelagen är förenlig med artiklarna 49 FEUF, 63 FEUF och 65 FEUF, eftersom endast avtalsbaserade utländska öppna investeringsfonder kan jämföras med finländska placeringsfonder som är befriade från inkomstskatt, med undantag av investeringsfonder som bildats på associationsrättslig grund, såsom A SCPI.

32. Mot denna bakgrund beslutade Helsingfors förvaltningsdomstol att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfråga till EU-domstolen:

”Ska artiklarna 49 FEUF, 63 FEUF och 65 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för nationella rättsliga bestämmelser, enligt vilka endast avtalsbaserade utländska öppna placeringsfonder kan jämföras med en finländsk placeringsfond som är befriad från inkomstskatt, varigenom utländska placeringsfonder som till sin juridiska form inte är avtalsbaserade omfattas av källskatt i Finland, trots att det inte finns några andra betydande objektiva skillnader mellan dem och finländska placeringsfonder?”

33. Begäran om förhandsavgörande registrerades vid domstolens kansli den 23 juli 2020. Republiken Finland och Europeiska kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden och har även skriftligen besvarat de frågor som domstolen ställde den 18 maj 2021.

IV. Bedömning

34. Den frågeställning som aktualiseras i förevarande mål är en del av den mer allmänna frågeställningen om skattemässiga ”hybridssubjekt”, det vill säga enheter som anses vara skattemässigt ”transparenta” i en stat (enheten är inte skattskyldig som sådan, bara dess andelsägare är skattskyldiga för sina andelar) och som inte är skattemässigt transparenta i en annan stat (enheten är skattskyldig som sådan).³

35. I målet vid den nationella domstolen har A SCPI behandlats som en skattemässigt transparent enhet i den stat där den bildades (Frankrike) och som en enhet som inte är skattemässigt transparent i den stat där den planerar att göra vissa investeringar i fast egendom (Finland).

³ Se, bland annat, Parada, L., ”Hybrid Entities and Conflicts of Allocation of Income Within Tax Treaties: Is New Article 1(2) of the OECD Model (Article 3(1) of the MLI) the Best Solution Available?”, *British Tax Review*, 2018, nr 3, s. 335–376, särskilt s. 338 och 339: ”Generally speaking a ‘hybrid entity’ is an entity that is considered to be a taxable or opaque entity in the country of its establishment, that is, it is an entity which is different from its owners and which is subject to corporate income taxation in its country of organisation. In the other country, however, the same entity is regarded as tax or fiscally transparent, that is, there will be no taxation at the level of the entity but rather there will be at the level of the partners. The same phenomenon of hybridity operates in the opposite direction also. That is to say, an entity can be treated as being tax transparent in the country of its establishment, but considered a taxable entity in the other country. These entities are known as ‘reserve hybrids entities’.”

36. Även om hybridsubjekten medför komplicerade samordningsproblem inom ramen för avtal för undvikande av dubbelbeskattning,⁴ avser den hänskjutande domstolens fråga endast den mer specifika frågeställningen om den finländska lagstiftningens förenlighet med den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten.

37. Mer specifikt vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida ett krav på att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund, vilket föreskrivs i skattelagstiftningen i en medlemsstat för att en investeringsfond ska vara skattemässigt transparent, strider mot den fria rörligheten för kapital och/eller etableringsfriheten, eftersom kravet leder till att investeringsfonder som har bildats på associationsrättslig grund i andra medlemsstater utesluts, trots att dessa fonder objektivt sett är jämförbara, vad gäller transparens, med de fonder som har bildats på kontraktsrättslig grund.

38. Den finländska regeringen har föreslagit att frågan ska besvaras nekande, i motsats till kommissionen.

39. Jag vill framhålla att frågeställningen om hybridsubjekt inte är ny i EU-domstolens praxis. Domen *Columbus Container Services* avsåg nämligen ett bolag bildat enligt belgisk rätt som inte ansågs vara skattemässigt transparent i Belgien (där bolaget omfattades av de förmånliga reglerna för samordningscentrum) och som ansågs vara skattemässigt transparent i Tyskland, där bolagsmännen hade hemvist.⁵ Den domen innehåller emellertid inte någon slutsats som kan överföras på förevarande mål, eftersom domen specifikt avsåg den ytterligare skatt som togs ut i Tyskland (av bolagsmännen) på grund av den låga skattesats som tillämpades i Belgien (på bolaget).⁶

40. För fullständighetens skull vill jag även påpeka att EU-domstolen prövade beviljandet av statligt stöd till skattemässigt transparenta enheter i domen av den 25 juli 2018, kommissionen/Spanien m.fl.⁷

A. Tillämplig fri rörlighet

41. I begäran om förhandsavgörande hänvisas det till etableringsfriheten (artikel 49 FEUF) och till den fria rörligheten för kapital (artikel 63 FEUF). Jag vill erinra om att de respektive tillämpningsområdena för dessa två grundläggande friheter inte nödvändigtvis är exklusiva.⁸ Jag anser dock att det är svårt att ifrågasätta att förevarande mål ska prövas mot bakgrund av enbart den fria rörligheten för kapital, såsom den finländska regeringen och kommissionen har hävdat.

42. De investeringar som A SCPI överväger att göra inom ramen för det nationella målet består dels i förvärv av andelar i finländska fastighetsbolag, dels i direktinvestering i fast egendom som är belägen i Finland.⁹

⁴ Se, bland annat, Parada, L., anförut arbete, och Brabazon, M., "Holding Proteus: Emerging Treaty Practice on Hybrid and Fiscally Transparent Entities", *British Tax Review*, 2020, nr 5, s. 670–693.

⁵ Dom av den 6 december 2007 (C-298/05, EU:C:2007:754, punkterna 13–20). Se även förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i målet *Columbus Container Services* (C-298/05, EU:C:2007:197, punkterna 19–25).

⁶ Dom av den 6 december 2007, *Columbus Container Services* (C-298/05, EU:C:2007:754, punkterna 35–37).

⁷ C-128/16 P, EU:C:2018:591.

⁸ Se, exempelvis, dom av den 21 januari 2010, SGI (C-311/08, EU:C:2010:26, punkterna 23–30), och mitt förslag till avgörande i målet kommissionen/Ungern (Nyttjanderätter till jordbruksmark) (C-235/17, EU:C:2018:971, punkterna 47–49).

⁹ Se punkt 19 i detta förslag till avgörande.

43. Vad beträffar direktinvesteringarna i fast egendom som är belägen i en annan medlemsstat, omfattas dessa av den fria rörligheten för kapital, vilket jag förklarade i mitt förslag till avgörande i de förenade målen SEGRO och Horváth.¹⁰ Denna kvalificering har bekräftats i rättspraxis efter nämnda förslag till avgörande.¹¹

44. Vad beträffar förvärven av andelar i bolag med hemvist i en annan medlemsstat, framgår det av fast rättspraxis att en nationell lagstiftning som *endast* ska tillämpas på sådana andelsinnehav som ger ett bestämmande inflytande över ett bolags beslut och möjlighet att fastställa bolagets verksamhet omfattas av etableringsfriheten. Däremot ska de nationella bestämmelser som är tillämpliga på andelsinnehav som förvärvats uteslutande i investeringssyfte, utan avsikt att erhålla något inflytande över förvaltning och kontroll av det berörda bolaget, bedömas enbart utifrån den fria rörligheten för kapital.¹²

45. I målet vid den nationella domstolen är dock den finländska lagstiftningen inte sådan att den *endast* ska tillämpas på sådana andelsinnehav som ger ett bestämmande inflytande över ett bolags beslut och möjlighet att fastställa bolagets verksamhet. De relevanta skattebestämmelserna ska nämligen tillämpas på inkomster från *alla* innehav i ett finländskt bolag, oavsett innehavets storlek.¹³

46. Med tillämpning av ovannämnda rättspraxis ska följaktligen den skattemässiga behandlingen av andelsinnehav i finländska fastighetsbolag undersökas mot bakgrund av den fria rörligheten för kapital.

47. För säkerhets skull ska det emellertid preciseras att resonemanget nedan fortfarande är relevant med avseende på etableringsfriheten.

B. Huruvida det föreligger en restriktion för den fria rörligheten för kapital

48. Det följer av fast rättspraxis att de åtgärder som i egenskap av restriktioner för kapitalrörelser är förbjudna enligt artikel 63.1 FEUF omfattar sådana åtgärder som kan avhålla personer utan hemvist i landet från att investera i denna medlemsstat eller som kan avhålla personer med hemvist i landet från att investera i andra stater.¹⁴

¹⁰ C-52/16 och C-113/16 (EU:C:2017:410, punkterna 50–57).

¹¹ Se, bland annat, dom av den 18 januari 2018, Jahin (C-45/17, EU:C:2018:18, punkt 22), dom av den 6 mars 2018, SEGRO och Horváth (C-52/16 och C-113/16, EU:C:2018:157, punkterna 52–60), och dom av den 21 maj 2019, kommissionen/Ungern (Nyttjanderätter till jordbruksmark) (C-235/17, EU:C:2019:432, punkterna 54 och 55).

¹² Se, bland annat, dom av den 13 november 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-35/11, EU:C:2012:707, punkterna 91 och 92), dom av den 20 december 2017, Deister Holding och Juhler Holding (C-504/16 och C-613/16, EU:C:2017:1009, punkt 78), och dom av den 3 september 2020, Vivendi (C-719/18, EU:C:2020:627, punkterna 40 och 41).

¹³ Se punkt 10 i detta förslag till avgörande.

¹⁴ Se, bland annat, dom av den 13 mars 2014, Bouanich (C-375/12, EU:C:2014:138, punkt 43), dom av den 26 maj 2016, NN (L) International (C-48/15, EU:C:2016:356, punkt 44 och där angiven rättspraxis), och dom av den 6 mars 2018, SEGRO och Horváth (C-52/16 och C-113/16, EU:C:2018:157, punkt 65 och där angiven rättspraxis).

49. Det förhållandet att det enbart föreligger *skillnader* mellan de nationella skattesystemen räcker däremot inte för att konstatera att det föreligger en sådan restriktion. I avsaknad av harmonisering på unionsnivå gäller i detta avseende att de nackdelar som kan följa av att olika medlemsstater utövar sin beskattningsrätt parallellt inte utgör restriktioner för den fria rörligheten, så länge utövandet av beskattningsrätten inte är diskriminerande.¹⁵

50. På samma sätt har domstolen preciserat att den fria rörligheten inte kan förstås så, att en medlemsstat är skyldig att anpassa sina skattebestämmelser till en annan medlemsstats skattebestämmelser för att i alla situationer säkerställa en beskattning som undanröjer alla olikheter som följer av de nationella skattelagstiftningarna, eftersom de beslut som en skattskyldig fattar i fråga om investeringar i en annan medlemsstat kan, beroende på omständigheterna, vara mer eller mindre fördelaktiga eller ofördelaktiga för en sådan skattskyldig.¹⁶

51. Med andra ord kan det förhållandet att det enbart föreligger skillnader mellan medlemsstaternas skattepolitik, i avsaknad av harmonisering på unionsnivå, inte anses strida mot de fria rörligheterna.

52. I målet vid den nationella domstolen skulle detta vara fallet om det i det finländska skattesystemet inte föreskrevs någon mekanism för skattetransparens. I ett sådant fall skulle den omständigheten att ett bolag med hemvist i Frankrike, där det är skattemässigt transparent, inte kan dra fördel av en liknande mekanism i Finland när bolaget beslutar att göra investeringar i fast egendom där, inte kunna betecknas som en ”restriktion för kapitalrörelser”.

53. Den frågeställning som är aktuell här är dock av ett annat slag. I det nationella målet föreskrivs det faktiskt en mekanism för skattetransparens i det finländska skattesystemet. Investeringsfonden A SCPI, som har hemvist i Frankrike, kan inte omfattas av denna mekanism på grund av att den inte uppfyller de *kriterier för berättigande* som föreskrivs i den finländska lagstiftningen.

54. I ett sådant fall avser den frågeställning som uppstår inte längre en skillnad mellan nationella skattesystem, utan huruvida de kriterier för berättigande som uppställs i ett nationellt skattesystem (i förevarande fall det finländska skattesystemet) är förenliga med de fria rörligheterna.¹⁷

55. Under de omständigheter som är aktuella i det nationella målet uteslöts A SCPI från mekanismen för skattetransparens på grund av att den inte hade bildats på kontraktsrättslig grund. Den hänskjutande domstolen har bitt EU-domstolen att klargöra huruvida detta kriterium för berättigande är lagenligt.

56. Mot bakgrund av den rättspraxis som det har erinrats om i punkt 50 ovan, råder det enligt min mening knappast något tvivel om att ett krav på att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund för att kunna omfattas av skattemässig transparens, såsom det krav som föreskrivs i 20 a § i

¹⁵ Se, bland annat, dom av den 16 juli 2009, Damseaux (C-128/08, EU:C:2009:471, punkt 27 och där angiven rättspraxis), dom av den 8 december 2011, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-157/10, EU:C:2011:813, punkt 38 och där angiven rättspraxis), dom av den 21 november 2013, X (C-302/12, EU:C:2013:756, punkt 28), och dom av den 26 maj 2016, NN (L) International (C-48/15, EU:C:2016:356, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

¹⁶ Dom av den 7 november 2013, K (C-322/11, EU:C:2013:716, punkt 80), dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, punkt 72), och dom av den 30 april 2020, Société Générale (C-565/18, EU:C:2020:318, punkt 35).

¹⁷ Se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, punkterna 45 och 46).

inkomstskattelagen, utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital. Detta krav kan nämligen avhålla investeringsfonder, som har bildats i andra medlemsstat på associationsrättslig grund, från att göra investeringar i Finland.

57. Jag vill i det avseendet erinra om att en nationell lagstiftning som tillämpas utan åtskillnad på aktörer med respektive utan hemvist i landet kan utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital. Det följer nämligen av domstolens praxis att även en åtskillnad som grundar sig på objektiva kriterier i praktiken kan missgynna gränsöverskridande situationer.¹⁸

58. I målet vid den nationella domstolen uppstår den avskräckande verkan genom uteslutningen från mekanismen för skattetransparens, och den motsvarande skyldigheten att vara inkomstskattskyldig i Finland, som drabbar investeringsfonder som har bildats på associationsrättslig grund i en annan medlemsstat, särskilt när dessa fonder är skattemässigt transparenta i sina ursprungsmedlemsstater.

59. En sådan brist på överensstämmelse i den skattemässiga behandlingen av associationsrättsliga fonder med hemvist i andra medlemsstater (skattemässig transparens i ursprungsmedlemsstaten, ingen skattemässig transparens i Finland) kan få allvarliga negativa konsekvenser i skattehänseende och följaktligen avhålla dessa fonder från att göra investeringar i Finland.

60. Närmare bestämt utgör skattemässig transparens i de flesta fall ett medvetet val av investerarna, vilka strukturerar sin investeringsstrategi utifrån detta val. I ett sådant sammanhang kommer en uteslutning från skattemässig transparens i en medlemsstat att få avskräckande verkan på investeringar i denna stat, eftersom denna uteslutning kommer att vara oförenlig med den strategi som investerarna har lagt upp. I målet vid den nationella domstolen är det just denna avskräckande verkan som föranledde A SCPI att överklaga förhandsavgörandet genom vilket Skatteförvaltningen hade slagit fast att fonden inte var skattemässigt transparent.

61. För fullständighetens skull vill jag även ange att det inte är uteslutet att kravet att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund, vilket föreskrivs i 20 a § i inkomstskattelagen, är *indirekt diskriminerande* på grundval av investeringsfondernas ursprung, såsom kommissionen har framhållit.

62. Det följer av fast rättspraxis att de fria rörligheter som garanteras i EUF-fördraget förbjuder inte bara direkt (eller öppen) diskriminering som grundas på ursprung, utan även alla former av indirekt (eller dold) diskriminering som, även om de grundas på kriterier som framstår som neutrala, i praktiken leder till samma resultat.¹⁹

63. Kravet att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund kommer att få en indirekt diskriminerande verkan om den finländska (icke skatterättsliga) lagstiftning som är tillämplig på investeringsfonder kräver att dessa har bildats enligt ett avtal.²⁰ I det fallet skulle nämligen endast de investeringsfonder som har hemvist i andra medlemsstater (och som bildats på

¹⁸ Se bland annat, för ett liknande resonemang, dom av den 4 juni 2002, kommissionen/Frankrike (C-483/99, EU:C:2002:327, punkterna 39–42), dom av den 13 maj 2003, kommissionen/Förenade kungariket (C-98/01, EU:C:2003:273, punkt 47), dom av den 11 november 2010, kommissionen/Portugal (C-543/08, EU:C:2010:669, punkterna 68–72), och dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, punkt 55).

¹⁹ Se, bland annat, dom av den 12 februari 1974, Sotgiu (152-73, EU:C:1974:13, punkt 11), dom av den 3 februari 1982, Seco och Desquenne & Giral (62/81 och 63/81, EU:C:1982:34, punkt 8), dom av den 13 juni 2002, Sea-Land Service och Nedlloyd Lijnen (C-430/99 och C-431/99, EU:C:2002:364, punkt 36), och dom av den 25 februari 2021, Novo Banco (C-712/19, EU:C:2021:137, punkt 31).

²⁰ Se, i det avseendet, de uppgifter som den hänskjutande domstolen har lämnat, vilka har sammanfattats i punkterna 30–32 i detta förslag till avgörande.

associationsrättslig grund) kunna uteslutas från den mekanism för skattetransparens som föreskrivs i 20 a § i inkomstskattelagen. Denna indirekt diskriminerande verkan skulle till och med kunna förstärkas av att det i ursprungsmedlemsstaten finns en skyldighet för vissa investeringsfonder att ha bildats på associationsrättslig grund.²¹

64. Som svar på flera frågor som EU-domstolen ställde i det avseendet, uppgav dock den finländska regeringen att den finländska lagstiftningen tillåter att investeringsfonder bildas på associationsrättslig grund, varvid sådana fonder är uteslutna från den mekanism för skattetransparens som föreskrivs i 20 a § i inkomstskattelagen, i likhet med associationsrättsliga fonder med hemvist i andra medlemsstater. Om så faktiskt är fallet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, anser jag att det är uteslutet att kvalificera detta som ”indirekt diskriminering”.

65. Under alla omständigheter vill jag framhålla att kvalificeringen som ”indirekt diskriminering” inte är avgörande för att besvara den fråga som har ställts, eftersom jag av de skäl som har angetts ovan anser att det inte kan bestridas att det föreligger en restriktion för den fria rörligheten för kapital.

C. Huruvida investeringsfonder som bildats på kontraktsrättslig respektive associationsrättslig grund är jämförbara

66. I artikel 65.1 a FEUF föreskrivs att bestämmelserna i artikel 63 FEUF inte ska påverka medlemsstaternas rätt att ”tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort”.

67. Omfattningen av detta undantag från den fria rörligheten för kapital, vilket till sin art ska tolkas restriktivt, begränsas uttryckligen av artikel 65.3 FEUF, där det anges att de nationella bestämmelser som avses i artikel 65.1 FEUF ”inte [får] utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar”.

68. De skillnader i behandling som är tillåtna enligt artikel 65.1 a FEUF ska således skiljas från sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 65.3 FEUF. I det avseendet framgår det av rättspraxis att för att en sådan nationell skattelagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet ska kunna anses vara förenlig med fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital krävs det att skillnaden i behandling avser situationer som inte är objektivt jämförbara eller att skillnaden kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.²²

69. Vidare följer det av EU-domstolens praxis att frågan huruvida en gränsöverskridande situation är jämförbar med en inhemsk situation ska prövas med beaktande av det ändamål som eftersträvas med de aktuella nationella bestämmelserna.²³

²¹ Enligt de förklaringar som den hänskjutande domstolen har gett tycks A SCPI i det nationella målet ha varit tvungen att bildas på associationsrättslig grund enligt den franska lagstiftningen. Se punkt 27 i detta förslag till avgörande.

²² Se, bland annat, dom av den 10 maj 2012, Santander Asset Management SGIIC m.fl. (C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, punkt 23 och där angiven rättspraxis), dom av den 21 juni 2018, Fidelity Funds m.fl. (C-480/16, EU:C:2018:480, punkt 48), och dom av den 30 april 2020, Société Générale (C-565/18, EU:C:2020:318, punkt 24).

²³ Se, bland annat, dom av den 12 juni 2018, Bevola och Jens W. Trock (C-650/16, EU:C:2018:424, punkt 32), dom av den 4 juli 2018, NN (C-28/17, EU:C:2018:526, punkt 31 och där angiven rättspraxis), och dom av den 26 februari 2019, X (Mellanliggande bolag med hemvist i tredjeland) (C-135/17, EU:C:2019:136, punkt 64 och där angiven rättspraxis).

70. Med tillämpning av denna rättspraxis ska det således undersökas huruvida investeringsfonder som har bildats på associationsrättslig grund i andra medlemsstater (vilka är uteslagna från den mekanism för skattetransparens som har fastställts i 20 a § i inkomstskattelagen) befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för de investeringsfonder som har bildats på kontraktsrättslig grund i Finland (vilka omfattas av nämnda mekanism), mot bakgrund av de nationella skattereglerna.

71. Jag vill inledningsvis framhålla att den fråga som den hänskjutande domstolen har ställt grundar sig uttryckligen på antagandet att en sådan investeringsfond som A SCPI, trots att den har bildats på associationsrättslig grund, *faktiskt befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen* för de investeringsfonder som har bildats i Finland på kontraktsrättslig grund. Enligt själva lydelsen i denna fråga "[finns] det inte ... några andra betydande objektiva skillnader mellan dem och finländska placeringsfonder", bortsett från deras juridiska form.

72. Jag vill tillägga att det enligt min mening knappast råder något tvivel om att *vissa* associationsrättsliga investeringsfonder faktiskt är jämförbara med kontraktsrättsliga investeringsfonder, vid tillämpningen av en sådan mekanism för skattetransparens som den som föreskrivs i 20 a § i inkomstskattelagen.

73. Syftet med en mekanism för skattetransparens är att anpassa den skattemässiga behandlingen av berörda enheter efter deras rättsliga verklighet. Med andra ord är ändamålet att på ett transparent sätt i *skattemässigt* hänseende behandla vissa enheter som är transparenta i *rättsligt* hänseende.

74. Det är just detta som är syftet med 20 a § i inkomstskattelagen. Som den hänskjutande domstolen har förklarat undantar denna bestämmelse vissa enheter som inte är självständiga juridiska personer, utan enbart bildar en förmögenhetsmassa, vilka har bildats i investeringssyfte av ett visst antal andelsägare.²⁴

75. Denna mekanism för skattetransparens syftar således till att från inkomstskattskyldighet undanta vissa samordningsstrukturer som i praktiken inte utgör ett verkligt filter mellan den ekonomiska verksamheten och investerarna. Som den finländska regeringen har förklarat har 20 a § i inkomstskattelagen till syfte att behandla en investering i sådana fonder som "direkta investeringar" av andelsägarna i de underliggande tillgångarna.

76. På motsatta sidan av sådana transparenta avtalsstrukturer finns det rörelsedrivande aktiebolaget. Traditionellt sett är ett sådant bolag en juridisk person, som har rättslig handlingsförmåga, har eget kapital, åtnjuter beslutsbefogenhet båda vad gäller sina investeringar och utdelningen av sina vinster samt erbjuder aktieägarna ett begränsat ansvar (upp till deras investering).

77. Till skillnad från avtalsbaserade investeringsstrukturer, utgör aktiebolag ett icke transparent filter som träder emellan den ekonomiska verksamheten och investerarna. Av den anledningen är aktiebolag traditionellt sett skyldiga att betala inkomstskatt, med tanke på att vinstutdelning i form av utdelning på aktier kommer att bli föremål för separat beskattning hos aktieägarna. Eftersom aktiebolag inte är transparenta i rättsligt hänseende, behandlas de även på ett icke transparent sätt i skattemässigt hänseende.

²⁴ Se punkt 29 i detta förslag till avgörande.

78. Mellan dessa två ytterligheter (transparens i avtalsuppläggen, å ena sidan, aktiebolagens icke transparens, å andra sidan) samexisterar flera typer av strukturer som kännetecknas av en mer eller mindre omfattande transparens.

79. Det är just i det avseendet som kravet att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund, vilket föreskrivs i 20 a § i inkomstskattelagen, enligt min mening kan kritiseras för att vara alltför formalistiskt.

80. Det råder visserligen knappast något tvivel om att vissa associationsrättsliga enheter kan anses vara inte transparenta, när deras funktionssätt liknar funktionssättet för ett traditionellt aktiebolag som har beskrivits ovan (juridisk person, rättslig handlingsförmåga, eget kapital, beslutsbefogenhet vad gäller investeringar och utdelning av vinster, begränsat ansvar).

81. Det finns dock andra enheter som har bildats på associationsrättslig grund som, vad gäller transparens, är jämförbara med de enheter som har bildats på kontraktsrättslig grund.

82. För att belysa detta räcker det att erinra om egenskaperna hos den investeringsfond som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, det vill säga A SCPI, såsom dessa har beskrivits av den hänskjutande domstolen.²⁵ Trots att investeringsfonden har bildats på associationsrättslig grund, anser jag att denna enhet kännetecknas av en hög grad av transparens. För det första har A SCPI inte rättslig handlingsförmåga (den kan inte företa några rättshandlingar och har inte partsbehörighet). För det andra överförs A SCPI:s nettovinst årligen till investerarna. För det tredje, även om A SCPI ansvarar för sina skulder gentemot tredje man, ansvarar investerarna i andra hand för bolagets skulder.

83. Jag anser att en investeringsfond som har sådana egenskaper, trots att den har bildats på associationsrättslig grund, är – vad gäller transparens – jämförbar med en investeringsfond som har bildats på kontraktsrättslig grund. En sådan enhet utgör en ren samordningsstruktur som inte utgör ett verkligt filter mellan den ekonomiska verksamhet som bedrivs och investerarna. Den omständigheten att bolagsstämman formellt sett måste besluta om utdelning av vinster är enligt min mening inte avgörande i det avseendet,²⁶ under förutsättning att merparten av nettovinsten faktiskt betalas ut till investerarna varje år.²⁷

84. Genom att inskränka sig till ett formalistiskt transparens-begrepp, som är inriktat på kravet att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund, utesluter 20 a § i inkomstskattelagen med andra ord vissa investeringsfonder som har bildats på associationsrättslig grund och som i praktiken är lika ”transparenta” som investeringsfonder som har bildats på kontraktsrättslig grund. I den meningen medför denna bestämmelse en godtycklig skillnad i behandling av situationer som är jämförbara.

85. Giltigheten av det resonemang som har angetts ovan bekräftas enligt min mening av den nyligen meddelade domen Veronsaajien oikeudenvontayksikkö (Vinster från fondföretag), såsom kommissionen korrekt har påpekat.²⁸ Den domen avsåg visserligen inte de skatteregler som är tillämpliga på investeringsfonder, utan den skattemässiga behandlingen av vinstutdelningar från sådana fonder. EU-domstolen slog dock i det sammanhanget uttryckligen fast att ”den omständigheten att ett luxemburgskt [investeringsbolag med variabelt aktiekapital

²⁵ Se punkterna 16 och 17 i detta förslag till avgörande.

²⁶ Se punkterna 17 och 23 i detta förslag till avgörande.

²⁷ Detta krav föreskrivs faktiskt, för vissa investeringsfonder som investerar i fastigheter, i 20 a § 4 mom. i inkomstskattelagen.

²⁸ Dom av den 29 april 2021 (C-480/19, EU:C:2021:334).

(SICAV)] är bildat *på associationsrättslig grund* ... ställer det [inte] i en annan situation än ett finländskt [företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (OPCVM)] [bildat] *på kontraktsrättslig grund* vad gäller den utdelade vinstens skattemässiga behandling”.²⁹

86. Med andra ord, och i likhet med mitt förslag i förevarande mål, fann EU-domstolen att en åtskillnad grundad på investeringsfondens juridiska form utgjorde, i detta sammanhang, en godtycklig skillnad i behandling av jämförbara situationer.

87. För säkerhets skull ska det preciseras att det fortfarande är tillåtet för en medlemsstat, under förutsättning att de skyldigheter som följer av unionslagstiftningen iakttas, att uppställa *materiella* transparenskriterier för att omfattas av skattemässig transparens. Jag tänker i det avseendet bland annat på att den aktuella enheten saknar rättslig handlingsförmåga, på skyldigheten att dela ut merparten av den årliga nettovinsten eller att det inte föreligger något begränsat ansvar för andelsägarna.

88. Till stöd för sin ståndpunkt att investeringsfonder som är bildade på kontraktsrättslig grund och investeringsfonder som är bildade på associationsrättslig grund inte befinner sig i jämförbara situationer, har den finländska regeringen hävdatt att de investeringsfonder som är bildade på kontraktsrättslig grund erbjuder investerarna en större säkerhet, särskilt vid konkurs, genom att möjliggöra för dem att direkt bli ägare till de underliggande tillgångarna.

89. Jag anser inte att detta påstående är övertygande. Som kommissionen har anfört har den finländska regeringen inte angett något konkret skäl till varför det skulle ge större säkerhet att vara direkt ägare till de underliggande tillgångarna, inom ramen för en fond bildad på kontraktsrättslig grund, vid ekonomiska problem än att vara ägare till andelar i en investeringsfond bildad på associationsrättslig grund. Jag vill i det avseendet framhålla att investeringsfonder som bildats på kontraktsrättslig grund inte gör det möjligt att begränsa investerarnas ansvar vid ekonomiska problem, till skillnad från vissa fonder som bildats på associationsrättslig grund (bland annat de som har bildats som aktiebolag).

90. Under alla omständigheter, och som jag har förklarat ovan, är det tillåtet för den finländska regeringen att uppställa materiella kriterier som, för att garantera investerarnas säkerhet, måste iakttas av alla investeringsfonder (som har bildats på kontraktsrättslig eller associationsrättslig grund) som vill omfattas av skattemässig transparens. Jag tänker till exempel på ett krav på att stå under tillsyn av den nationella finansinspektionen, i likhet med A SCPI i det nationella målet.³⁰

D. Huruvida det saknas en motivering som grundas på tvingande skäl av allmänintresse

91. Jag har konstaterat att kravet att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund för att kunna omfattas av skattemässig transparens, vilket föreskrivs i 20 a § i inkomstskattelagen, utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital. Jag har även visat att detta krav medför en godtycklig skillnad i behandling av situationer som är jämförbara, nämligen situationerna för investeringsfonder som har en liknande grad av transparens, oavsett om de har bildats på kontraktsrättslig eller associationsrättslig grund.

²⁹ Dom av den 29 april 2021, Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (Vinster från fondföretag) (C-480/19, EU:C:2021:334, punkt 54), min kursivering.

³⁰ Se punkt 16 i detta förslag till avgörande.

92. Det återstår att undersöka huruvida det eventuellt finns en motivering som grundas på tvingande skäl av allmänintresse.

93. EU-domstolen har upprepade gånger slagit fast att nationella åtgärder som begränsar den fria rörligheten för kapital kan vara motiverade med hänsyn till ett av de skäl som anges i artikel 65 FEUF eller vara motiverade av tvingande skäl av allmänintresse, förutsatt att åtgärderna är ägnade att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas och att de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.³¹

94. Jag anser inte att något av de skäl som har anförts i de handlingar som har ingetts till domstolen är övertygande.

95. För det första har den hänskjutande domstolen angett att bland de skäl som nämndes i regeringens proposition som ledde fram till antagandet av 20 a § i inkomstskattelagen, fanns avsikten att uppställa mer exakta kriterier för tillämpningen av mekanismen för skattetransparens på utländska investeringsfonder. Denna nya bestämmelse skulle således göra det möjligt att öka beskattningens förutsebarhet och rättssäkerheten. Den skulle även leda till att minska den administrativa bördan.

96. På samma sätt har den finländska regeringen gjort gällande vid EU-domstolen att det föreligger ett samband mellan den exakta avgränsningen av undantaget från skattskyldighet och garantin för en effektiv skattekontroll och uppbörd av skatter.

97. Enligt min mening kan avsikten att öka rättssäkerheten under inga omständigheter utgöra ett legitimt skäl som kan motivera en begränsning av de fria rörligheterna. Om så var fallet, skulle medlemsstaterna ha alla möjligheter att uppställa sådana begränsningar under förutsättning att dessa föreskrivs i regler som garanterar en hög rättssäkerhet.

98. EU-domstolen har visserligen upprepade gånger slagit fast att en *brist* på rättssäkerhet som påverkar nationella bestämmelser skulle kunna vara oförenlig med unionsrätten. Enligt fast rättspraxis ska medlemsstaternas rättsregler på de områden som omfattas av unionsrätten vara avfattade på ett otvetydigt sätt så att de berörda personerna kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter på ett klart och precist sätt och så att de nationella domstolarna kan säkerställa att dessa iakttas.³²

99. Denna rättspraxis innebär dock inte på något sätt att syftet att främja rättssäkerhet kan motivera en begränsning av de fria rörligheterna som följer av andra aspekter av de nationella bestämmelser som är i fråga.

100. Som kommissionen har påpekat, kan inte heller enbart administrativa eller praktiska svårigheter i sig rättfärdiga ett åsidosättande av en grundläggande frihet som garanteras i fördraget.³³

³¹ Se, bland annat, dom av den 1 oktober 2009, Woningstichting Sint Servatius (C-567/07, EU:C:2009:593, punkt 25), dom av den 25 oktober 2012, kommissionen/Belgien (C-387/11, EU:C:2012:670, punkt 74), dom av den 22 oktober 2013, Essent m.fl. (C-105/12–C-107/12, EU:C:2013:677, punkt 50), och dom av den 16 juli 2020, Adusbef m.fl. (C-686/18, EU:C:2020:567, punkt 105).

³² Se, bland annat, dom av den 30 januari 1985, kommissionen/Danmark (143/83, EU:C:1985:34, punkt 10), dom av den 26 februari 1991, kommissionen/Italien (C-120/88, EU:C:1991:74, punkt 11), dom av den 6 mars 2003, kommissionen/Luxemburg (C-478/01, EU:C:2003:134, punkt 20), och dom av den 15 april 2021, Finanzamt für Körperschaften Berlin (C-868/19, ej publicerad, EU:C:2021:285, punkt 50).

³³ Se, bland annat, dom av den 16 december 1986, Grekland (124/85, EU:C:1986:490, punkt 12), dom av den 12 juli 1990, kommissionen/Italien (C-128/89, EU:C:1990:311, punkt 22), dom av den 27 november 2008, Papillon (C-418/07, EU:C:2008:659, punkt 54), och dom av den 3 juli 2019, Delfarma (C-387/18, EU:C:2019:556, punkt 30).

101. För det andra har den finländska regeringen kortfattat nämnt det syfte som avser skattesystemets inre sammanhang, och i det avseendet framhållit att undantaget från skattskyldighet avser de investeringsfonder som kan bildas enligt den finländska lagstiftningen och alla utländska fonder som likställs med dessa.

102. Detta argument kan inte heller godtas. Det följer av fast rättspraxis att för att ett argument grundat på en sådan motivering ska kunna godtas, krävs det att det visas att det finns ett direkt samband mellan den berörda skattefördelen och compensationen, i form av ett visst skatteuttag, för denna fördel, varvid bedömningen av huruvida detta samband är direkt ska göras utifrån ändamålet med den ifrågavarande lagstiftningen.³⁴

103. Det räcker att påpeka att den finländska regeringen inte har åberopat att det föreligger ett sådant direkt samband, vilket är nödvändigt för att en sådan motivering ska kunna godtas.

104. För det tredje framgår det slutligen av den hänskjutande domstolens förklaringar att finländska investeringsfonder skulle kunna omfattas av en strängare reglering i andra medlemsstater än den som gäller för utländska fonder i Finland, vilket med hänsyn till principen om konkurrensneutralitet skulle vara problematiskt. Ett av syftena med 20 a § i inkomstskattelagen är att ge finländska fonder och utländska fonder en likvärdig ställning.

105. Som kommissionen har påpekat, framgår det av EU-domstolens praxis att en oförmånlig skattemässig behandling i en medlemsstat, som har konstaterats strida mot de grundläggande fria rörligheterna, inte kan anses vara förenlig med unionsrätten på grund av att det eventuellt förekommer skattefördelar som beviljas i en annan medlemsstat.³⁵

106. För fullständighetens skull vill jag även påpeka att det inte kan identifieras någon rättfärdigandegrund i punkt 43 i domen Köln-Aktiefonds Deka.³⁶ I nämnda dom klargjorde visserligen domstolen att det står medlemsstaterna fritt att, i syfte att främja anlitaandet av företag för kollektiva investeringar, föreskriva en särskild skatteordning som är tillämplig på dessa företag.

107. Räckvidden av detta klargörande, vilket ingår i en rad inledande överväganden som EU-domstolen gjorde innan den besvarade de frågor som hade ställts, ska dock förstås mot bakgrund av de efterföljande punkterna i den domen. EU-domstolen erinrade däri om att medlemsstaterna ska utöva sitt självbestämmande i skattefrågor med iakttagande av de krav som följer av unionsrätten, bland annat de som föreskrivs i fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital.³⁷

108. Domstolen konstaterade dessutom att härav följer att inrättandet av en ordning för företag för kollektiva investeringar, särskilt arten av de villkor som ska vara uppfyllda för att omfattas av ordningen och den bevisning som ska läggas fram i detta avseende, *inte får utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital*.³⁸

³⁴ Se, bland annat, dom av den 28 januari 1992, Bachmann (C-204/90, EU:C:1992:35, punkt 21), dom av den 14 september 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer (C-386/04, EU:C:2006:568, punkt 53 och där angiven rättspraxis), dom av den 12 juni 2018, Bevola och Jens W. Trock (C-650/16, EU:C:2018:424, punkt 45), och dom av den 13 november 2019, College Pension Plan of British Columbia (C-641/17, EU:C:2019:960, punkt 87).

³⁵ Se bland annat, för ett liknande resonemang, dom av den 28 januari 1986, kommissionen/Frankrike (270/83, EU:C:1986:37, punkt 21), dom av den 26 oktober 1999, Eurowings Luftverkehr (C-294/97, EU:C:1999:524, punkt 44), dom av den 15 juli 2004, Lenz (C-315/02, EU:C:2004:446, punkt 43), dom av den 12 september 2006, Cadbury Schweppes och Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544, punkt 49), och dom av den 8 november 2007, Amurta (C-379/05, EU:C:2007:655, punkterna 75 och 78).

³⁶ Dom av den 30 januari 2020 (C-156/17, EU:C:2020:51).

³⁷ Dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktiefonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, punkt 45).

³⁸ Dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktiefonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, punkt 46).

109. Inrättandet av en sådan ordning utgör med andra ord inte ett giltigt skäl som kan motivera en restriktion för den fria rörligheten för kapital.

110. Mot bakgrund av det ovan anförda ska det anses att restriktionen för den fria rörligheten för kapital, vilken följer av kravet att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund för att kunna omfattas av skattemässig transparens, inte kan motiveras av ett tvingande skäl av allmänintresse.

V. Förslag till avgörande

111. Mot bakgrund av det ovan anförda förslår jag att EU-domstolen besvarar den tolkningsfråga som Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) har ställt på följande sätt:

Artiklarna 63 FEUF och 65 FEUF ska tolkas så, att ett krav på att en fond ska ha bildats på kontraktsrättslig grund, vilket föreskrivs i skattelagstiftningen i en medlemsstat för att en investeringsfond ska vara skattemässigt transparent, strider mot den fria rörligheten för kapital, eftersom kravet leder till att investeringsfonder som har bildats på associationsrättslig grund i andra medlemsstater utesluts, trots att dessa fonder objektivt sett är jämförbara, vad gäller transparens, med de fonder som har bildats på kontraktsrättslig grund.